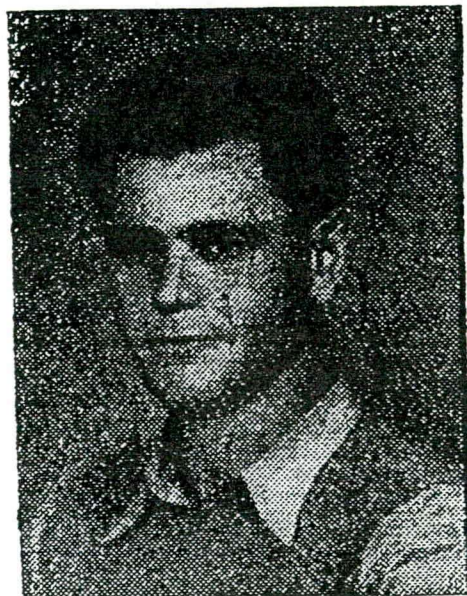

פינק עמום

בן קלמן ופנינה, שעלו ארצה ב־1920 עם ראשוני העליה השלישית. נולד ב־24.10.1922 בעיירה סאמבור שבגליציה, פולין, בהיות שם אמו, פנינה, בהבראה, ועלה עמה ארצה בהיותו בן 5 חדשים. עוד בימי ילדותו נתגלתה בו נטיה לחיי טבע ובשנות לימודו בבית־החינוך בתל־אביב נתגבש בו הרצון לחיי חקלאות. למד שנתים בגימנסיה „בלפור“ ואחר־כך עבר לבית־הספר החקלאי על שם

כדורי זסיים אותו בהצטיינות. לאחר זאת עבר להשתלמות בקיבוץ הפציבה. אליו קשור היה שנים רבות. עם פרוץ מלחמת־העולם השנייה הצטרף לגדוד ה„באפס“ הארצישראלי, משם עבר לבריגדה העברית ועמה יצא לחוץ־לארץ. השתתף בקרבות נגד האויב הגרמני. בהיותו באיטליה נפגש לראשונה בשארית הפליטה והחליט להקדיש את עצמו להצלתה. עם החזרת הבריגדה לארץ־ישראל נשאר באירופה ופעל רבות במהתרת לשם העלאת הפליטים. היה מפקד אנית־המעפילים „פלמ״ו“ (או „הגנה“), ומשנתפסה האניה נשלח עם אנשיה למחנה־ריכוז בקפריסין. לאחר שהות קצרה במחנה בקפריסין הצליח להימלט משם בסירת־דייגים ולהגיע לחופי הארץ. משחזר לארץ התישב בירושלים, עבד שם בבנין והמשיך בלימודיו. באותה תקופה נשא אשה והקים משפחה.

המאורעות בארץ מצאוהו בתפקידי־בטחון אחראיים במערכת ההגנה בירושלים. כמפקד פלוגה נטל חלק פעיל ביותר בהגנה על שכונותיה הקיצוניות של העיר ובכיבוש מנזר נוטרדם. בהפוגה השנייה נמצא עם יחידתו במשלט „מיס קרי“ וביום כ' בתמוז תש״ח (27.7.1948), כשיצא עם אנשיו לסיור, פגע בו כדור של צלף והרגו. למחרת היום נקבר בסנהדריה. ב־14.9.1951 הועבר להר־הרצל בירושלים. השאיר אחריו אשה, בנימינה, ובת, הינוקת בת חדשיים.